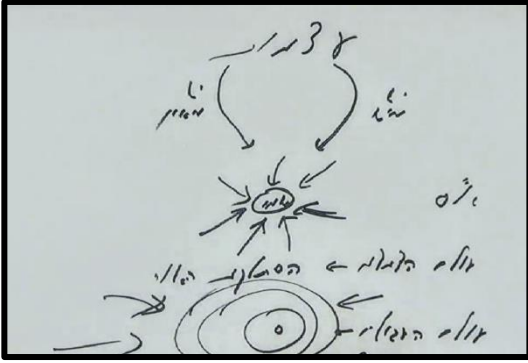

תלמוד עשר ספירות חלק א' י"א ניסן תשע"ט

שיעור 9- פרק ב'

מה למדנו בפרק א':

- למדנו את מציאות הא"ס ומציאות הצמצום.
- מה התוצאה? כלים דעגולים
- אנחנו לומדים את השתלשלות הבריאה.
- הכל מתחיל מעצמותו. בתהליך של יש מיש מתפשט האור.
- בתהליך יש מאין מתקבל הרצון לקבל
- ונוצרה פה מציאות של שמו עם אור
- האינסוף הוא השמו שהיה ממולא באור א"ס.
- לאחר מכן היתה בחירה ביתר דביקות שגרמה לכך שהאור הסתלק, עולם הצמצום, הסתלקות האור.
- ועולם העיגולים היה התוצאה של הבחירה ביתר דבקות.
- כשהאור אינו יכול להתקבל בעגולים. אחד הדברים החשובים שיש לזכור הוא שהעגולים זה הטבע.
- קרה פה משהו משמעותי - שאי אפשר לקבל בעגולים.

כעת באים ללמוד מציאות של קו:

יש עגול שמגיע אליו אור מלמעלה שאינו יכול להיכנס למדרגה. מצד אחד אסור לקבל בעיגול, מצד שני יש דרך כן לקבל. עכשיו בפרק השני לומדים איך בכל זאת נשתמש בטבע בצורה נכונה. איך משתמשים בטבע/ בחשק? את כל נושא של מציאות של קו נלמד בפרק ב'.

כותרות-

- א. מן אין סוף המשיך קו אור לתוך החלל
 - ב. ראש הקו נוגע באין סוף ולא סיומו. - קו אינו מצב שכולו אור. כמו ההבדל בין השמש לקרן אור היוצאת ממנה..
 - ג. דרך הקו מתפשט אור אין סוף לעולמות. - מעכשיו הקו אמצעי לקבל אורות. קו הוא היתר דבקות.
 - ד. כל העולמות הם במקום החלל ההוא שנצטמצם. - כל העולמות נמצאים בעיגולים
 - ה. קודם הצמצום היה האור ושמו אחד, ואין שכל יכול להשיגו.
- אות א'- מהו פנוי- למדנו שפנוי לתיקונים. כמו שקודם לא היה מקום פנוי, נשאר מקום פנוי.
- הבריאות יכולות להיות שם. אין בריאה שיש בה העלם שאין בה חלל. יש גם בריאות וגם בריות. אז כל המציאות נמצאת בתוך העיגולים האלה.
- כעת אחרי שהסתלק האור- יש מקום של פעולה של נאצלים. במציאות בכח היה הכל כעת יש גם בפועל.
- ואז המשיך מן אור אינסוף... כל האור מגיע מאינסוף, נמשך קו ישר. מהמשפיע למקבל.
- ישר- יש רצון מגיע לי אור.
- מהו אור עגול- האינסוף נראה לנו כאור עגול. כשאני אומר אור עגול זה תן לי הכל.
- כעת יש מעלה ומטה- אני מושך את האור בצורה של קו- זהו לקבל בעל מנת להשפיע. יגדיר זאת בהמשך כעיגול מסך ואור.
- מושך בצורה של קו- נמשך כדי לייצר יתר דבקות.
- היה צמצום בגלל בחירה ביתר דבקות ועכשיו באים ליישם את זה.
- בשפה שלנו- אני בא למציאות ואני מתחיל לפעול כדי לייצר כלים חדשים. כל המפגש שלי הוא לא כדי לקבל את האור.
- המציאות באה כי אני בא לייצר את היחד. מושך= אני נפגש עם המציאות כדי לייצר קו. כדי לייצר יחד.
- לקבל בצורה עגולה אסור כבר. הדרך האמיתית לנהוג- לפגוש את המציאות כדי לייצר יחד. למשוך בצורה של קו.
- תמיד השאלה היא – למה אני מושך אור?
- כשאתה שואל שאלה-מושך אור- זה כדי לייצר איתי קשר. כשאני עונה – אני פוגש את הרצון לייצר איתך קשר. -זוהי משיכה בצורה של קו.
- אתה משתמש בסקרנות כדי לקבל את האור אבל המטרה היא כדי לייצר את היחד.

א' למטה- שינוי בא"ס לא היה- למה? כי אין העדר ברוחני.

אל תגיד הצטמצם האור ואיננו- הכל קיים תמיד השאלה היא איפה התודעה שלך מצויה.

התודעה בנויה רבדים רבדים- באדם יש אני ברבדים שונים. יש להיכנס עמוק פנימה. יכולת העמקה היא זו המאפשרת לי לפגוש דברים אחרים בי.

נאצלו כל העולמות כפי שיתבאר- חלל- מקום לאמונה. נקב- מקום לידיעה.

החלל שנוצר הוא מקום לייצר אמונה. אמון בינינו לבין הבורא.

אות ב'

...הראשונה"- צמצמת ועכשיו אתה שוב מושך, לכאורה התחרט? למה שוב מושך את האור? כדי שלא נחשוב כך מסביר שהוא אינו בעל מקרה ושינוי.

מה שרוצה המאציל הוא תמיד דבר שלם- מה הוא רוצה? לתת הארה.

ואז המשיך מן אור א"ס קו אחד ישר.

אין שינוי באור- תמיד האור בנאצל.

מתי מדברים על שינויים? רק מצד הכלי. אורות שונים וכו'- רק ברצונות.

הבורא תמיד טוב. איך אני יכול להבין אם כך שהוא משגיח? כרגע לא מדברים על זה. כשנלמד את הצלם נלמד גם על ההשגחה.

האור תמיד מתפשט. גם עצמותו וגם האור המתפשט ממנו שלם.

והנה חוק חזק שחייב ללכת איתו חזק בחיים. כלל:

"ותדע שכל החידושים והשתלשלות המדרגות הנ"ל הנה המה עוסקים רק בערך התפעלותו של הכלי וקבלתו מהאור העליון"

ממה מדברים בכל החכמה? מהתפעלות של הכלי. תמיד תדבר ממה אתה מתפעל מהאור שמגיע לך. מהתייחסות שלך אל המקרה. רק מזה מדברים. לא מדברים מהאורות לבד אלא מההתפעלות שלנו ממה שקרה.

האור תמיד טוב- רק ההתפעלות שלי עושה לי געגוע, עצב, שמחה. עלי לשנות רק איך אני מתפעל.

התפעלות- פעולה או התרשמות – התרשמות היא הפעולה העיקרית של נפש האדם.

סיכום

- א. התחלנו פרק חדש. הזכרנו מה שלמדנו בפרק א' בכללות. מציאות הא"ס הצמצום ותוצאת הצמצום.
- ב. בחירה ביתר דבקות שאין בה גרעון
- ג. התנוצאה- גלים דעגולים
- ד. התנועה- עכשיו באים ליישם את מה שבחרנו.
- ה. האור נמשך בצורה של קו. קו- מושך את האור כדי לבוא למציאות של יתר דבקות.
- ו. באור אין שום שינוי. רק בכלי יכול להיות שינוי.
- ז. מכאן כלל נפשי חשוב- כל מפגש שלי עם האור בא כדי לייצר יתר דבקות (נקרא לזה מעכשיו יחד, אהבה) ולא כדי לקבל את האור.
- ח. כשנוצרו העיגולים – הם נשארו. אין העדר ברוחני.
- ט. אנו בנויים רבדים רבדים. יש עניין לא לחיות רק דברים חיצוניים.
- י. באור אין שינוי. עוד כלל חשוב- כל השינויים- רק בהתרשמות ממה שקורה לך.
- יא. כשאתה עובד באופן הזה בחיים- זה מי שאתה. אתה זה ההתפעלויות שלך.
- יב. עיקר העבודה שלי היא רק כדי לתקן את ההתפעלויות שלי מהחיים.